HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ו"ל וכרשאי חדשיכם. גבי תקיעות כתיב וביום שמחתכם ובמועדיכם וברשאי חדשיכם ותקעתם וגו': **הוקשו כל המדשים כולן.** לענין תקיעות שתקיעותיהן שוות: **שני רגלים.** כ"מ ול"ש וקרייה לחמנא מדשכם מסר כתיב לענין תקיעות: **נחולו של מועד.** לקמן: **לומרים.** בשיר המוסקין: **ברגלים.** ביום הרגלים לחוש"מ: **לומרים הכו לה' וגו'.** כל המזמור על שם שהיום מחלת שממת בית השואבה להיותו כבוד ועוז וגבורתו מזמור קול ה' על המים על שם ניסוך המים: **ולרשע אמר כו'.** וכל המזמור דברי כבושין הן לנחמפים לעזרה למנות החג ושמחים שמחת החג ומוכיחם מה לך לספר חקי כלומר למה לך לבא לבית זה עם שאר עמי שם אינך חוזר בתשובה ובתורתו ובמצותיו ושלם לעליון נדריך על אחת השעות ואחת כל מחשבות ליבך רגליס בשדרן ושוף המזמור זובח תודה יכבדנני ושם דרך אראנו וגו': **מי יקום לי עם מרעים.** ובינו בועריס בשמור אחד שם ובינו בועריס מוקדם ומי יקום לי מחומר ושם מקדימין את המחומר. ונראה בעיני מפני שפרשת מי יקום לי מדברת על נרותן שהיו משוערדין בבית שני תחת מלכי פרס ומלכי יון ומלכי רומי ואף על פי כן אינן נמנעים מלשמוח שמחת מלכם ומתפללים מי יקום לנו להשילנו מן המרעים המלה לולי ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי שם אמרתי מטה רגלי וגו' שרשפי בקרבי תגחומיך ישעשעו כלומר אף לפי נרותינו אין לנו נמנעין מלבא להשתעשע בתגחומיך וכו' עד סוף המזמור. ולמחר בינו בועריס בעם מפני שעכשיו זמן מתנות עניים שהוא זמן אסיף זמן לקט שכחה ופאה ומעשר עני וכשמגיענו ימים המחרונים שהן קרובים לפרוס ולשוב לבתיהם קורין לפניהם להוכיחם שיעשרו כראוי ותע"פ שהמעשרות בזעה ולא יאמרו מי רואנו ומי יודענו לכך לומר בינו בועריס בעם שחומרים בלבם מי יגיד מעשינו הטוטע לון הלא יאמע שם יוכר עין הלא יביט היוסר גויס הלא יוכיח וגו' עד מי יקום לי: **הסירותי מסבל שכמו.** דברי תגחומין הן שם מזכו בזרה קראת ותחלוץ תענך בסבר רעם שתאנך על מי מריבה כו' על המים שבילונין עליהם בחג לפי מה שהני נותנך אפסוק לך על שם שמתפללין על הגשמים וקריכים להם וכתיב בתזמור זה תוכני ה' תלהיך המעלך תארץ מצריס הרחב פין ותמלאהו שתשלח לכם ברכה וסוף המזמור ויתכילהו תחלב חטה וגו': **ימותו כל מוסדי ארץ.** בתזמור תלהיס נגד בעדת תל ותומריס כל התזמור על שם שכתוב בו עני ורש הצדיקו תלו תעשרות שכך הוא נדרש בתולין נדף ותן לו בפרק הזרוע (דף קלד.) לף ידעו ולף יביני ומי שתינו ותן שתינו נבו להבין לכך בתסבה יתהלכו זו תיתה בדתנן (תגות פ"ה מ"ט) בתרבעה פרקים הדבר תתרבה כו' בתולף תחג שבכל שנה תפני גזל תתנות עניים וגורס קללה לעולם ורעבון שיתותו כל תפסי ארץ: **ושם תל שבת בתחד תהן.** ודתו שיר התועד תלפני שיר שבת: **ימותו ידתה.** שהוא שיר לתחרון ודלתה תפני שתמרו בשבת שיר שיהיה רתוי לומר בתמול שתין תדלגין סדר השיר של תחד בשבת ובשני שיר של תחד בשבת בשתין תשבת: **ופימנך.** שלף תטעה תיתה סימן של רב פפרא: **תמנוחה דספרי.** גדודי תנשים ונשים רגילים להלך בתנדי של תלמדי תינוקות שבתינוקות ותנותיהם ותמותיהם תלוין תלשם תף כתן תי שתמו ספרת היה סימנו הומבה"י שדומה לתיבת תמנוחה: **תיובתא דר' תחא.** לתמר תוקעין על כל תוסף תלמת לתמר לכל תחד שירו והכא קתני יתותו ידתה תלמת לף תמרו בשבת של תול התועד תלף שיר של שבת: **תמר רבינא לומר שתריך בתקיעות.** בריית קתני שתמת הכל לפי התוספין תוקעין ור' תחא פירשה שתוקעין על כל תוסף ולף ה"ל לפרושי הכי דולתי תין תומר תלף שיר של תחד ותין כתן תלף תשע תקיעות לשלשה פרקי השיר ובריית קתני"ל שתתריך בשתך תתקיעות כשיש שני תוספין ותומרין השיר לשתר שתקרבו נסכי שניהם: **שתרבה בסוקעין.** שתוסיפין תלוחות ותוקעין יחד וכולהו חד תיסבי לתנן בערכין (דף יג.) תין פותחין תשני תלוחות ושתשע כוורות ותוסיפים עד לעולם: **תנן דתיים לן תרי יומי היכי עבדינן.** תשום לתייבי בשני תתרוחות ליום לדתתין תדף תינה קבעי לה ותן לתיבעי לן לשיתר בשלושת בשני תוספי היום וקרבנות תחג תין שוין שהפריס תתעטרין והולכין ותיא לן תרי יומי י"ט תספיקו ולף תלינן לשיתר בי"ט שני פרשת ויום השני לש"כ עבדינן ליה תול ותיבעי לן לשיתר ביה ובחתשה עשר יום ביום השלישי בשתר בשני תוספי היום תיתה בשני ובשלישי תתר בשני תוספי היום תיתה בשלישי ויום השלישי לש"ל לשיתר בשני תוספי היום תיתה בשלישי ובשלישי בשני תוספי היום תיתה בשלישי ובשלישי בשני תוספי היום תיתה בשלישי ובשלישי